

November 2018
Jaargang 7, nr 5

Schrijfglossy

Zinexpres

In dit nummer
onder meer:

Luister naar je pen

Schrijver aan het woord:
Janine van der Hulst-
Veerman

Spannend schrijven

Vooraf

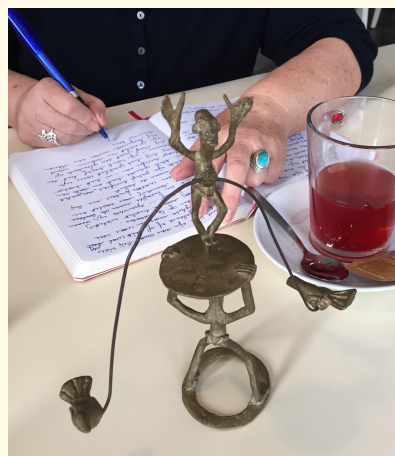
'Ik wist niet dat schrijven zo luchtig kon zijn. Zo leuk!' Dit is wat een deelnemer vol enthousiasme uitsprak aan het einde van de schrijfworkshop die ik gaf tijdens een verjaardagsfeest. Ze was nooit aan schrijfcursussen begonnen omdat ze dacht dat ze zwaar en ingewikkeld zouden zijn. Nu was ze helemaal om. Missie volbracht, dacht ik, want met de workshops en mijn Schrijfcafé's probeer ik zoveel mogelijk mensen te laten ervaren hoe fijn schrijven kan zijn. Het is iets waar ik zelf al jaren veel plezier aan beleef en dat draag ik graag uit. Omdat ze niet in de buurt woonde, wees ik haar op de website van Shodo voor een cursus 'Luisteren naar je pen' of Schrijfcafé in haar eigen omgeving. Voldaan ging ik naar huis. Weer iemand blij gemaakt met schrijven.

Corrie Gramser
zinexpres@gmail.com

Inhoud

- 2 - Vooraf / Inhoud
- 3 - Korte schrijfvakantie
- 4 - Schrijver aan het woord
met Janine van der Hulst -Veerman
- 6 - Luister naar je pen
door Corrie Gramser
- 8 - Fragment uit roman
'Gevangen wind'
- 11 - Lekker schrijven

Coverfoto:
'Spannend
schrijven' in het
Schrijfcafé

- 12 - Fragment uit 'Katers van
mannen'
- 14 - Agenda
- 15 - Podium
Schrijfsels van klanten

Wil je de volgende Schrijfglossy die elke twee maanden uitkomt direct in je mailbox ontvangen?

[Schrijf je dan in als abonnee.](mailto:zinexpres@gmail.com)

Korte schrijfvakantie

Schrijven aan eigen werk op een mooie locatie

[hierover vind je op mijn website.](#)

Van 11 t/m 14 februari schrijven in de boerderij

In de Schrijfglossy van maart deed ik een oproep. Hierin vroeg ik wie er interesse had om volgend jaar een paar dagen ongestoord te komen schrijven in de boerderij die ik altijd huur voor mijn cursussen. Er was interesse voor en daardoor kun je je vanaf nu inschrijven voor een midweek: je bent welkom van maandag 11 februari vanaf 18.30 uur tot en met donderdagavond 14 februari uiterlijk 21.00 uur.

Hoe gaat het in zijn werk?

In de boerderij is plek voor zes gasten op drie tweepersoonskamers (met allemaal eenpersoons bedden). Iedereen betaald €50,- voor het verblijf. Zelf zorg ik elke ochtend voor het ontbijt en elke gast verzorgt met een eenvoudig gerecht één van de zes lunch- of avondmaaltijden. Met deze kleine inzet houden we de kosten laag en kan ook ik een paar dagen lekker schrijven. De maaltijden zijn de momenten waarop we dingen uit kunnen wisselen, voor de rest van de tijd laten we elkaar met rust zodat iedereen ongestoord kan schrijven aan eigen werk.

Inschrijving vanaf nu mogelijk

Wil je ook lekker drie dagen ongestoord schrijven aan je eigen werk? [Schrijf je](#)

Schrijver aan het woord

Deze maand aan het woord: Janine van der Hulst-Veerman. Zij is auteur, eigenares van [Uitgeverij Lieve Hart](http://www.lievehart.nl) en oprichtster van het Huizer Schrijversgilde. Al van jongs af aan schreef ze gedichtjes en vertrouwde ze lief en leed aan haar dagboek toe. In 2008 en 2009 volgde ze een schrijfopleiding, waar alle puzzelstukjes op zijn plek vielen. Toch duurde het tot 2016 voor ze fulltime werkzaam werd als auteur en uitgever. Tot die tijd werkte ze in administratieve en boekhoudkundige functies en als freelance copywriter voor diverse media.

Wat heb je geschreven?

Naast korte verhalen en columns (zie www.lievehart.nl) schreef ik twee historische vervolgromans over Huizen: *Lieve Hart!* (2013) en *Gevangen Wind* (2016). Een aangrijpend liefdesdrama in het historische decor van het vissersdorp Huizen, zo'n 100 jaar geleden. In die tijd leefden de inwoners van Huizen van de visserij op de Zuiderzee. Door de afsluitdijk werd men gedwongen ander werk te zoeken en gingen velen levensmiddelen venten zoals kaas. Visser Kaas vierde twee jaar geleden hun honderdjarig bestaan. Ter gelegenheid daarvan schreef ik de biografie *De Kaasventer* (2016). In 2018 verscheen de verhalenbundel *De handen van...* waar ik samen met andere

leden van het Huizer Schrijversgilde een bijdrage voor heb geschreven. Eind augustus 2018 verscheen het non-fictie boek *Lerend leven en word de baas die je wilt zijn*, waar Niels Huismans de input van verzorgde en ik het herschreef en uitgaf.

'alle puzzelstukjes vielen op zijn plek'

Waarom schreef je over de historie van Huizen?

Mijn vader vertelde er vroeger over. In 2012 stierf hij plotseling en ik realiseerde me dat met hem zijn verhalen stierven. Om de herinnering aan zijn verhalen levend te houden be-

sloot ik een roman over zijn geboorte- en woonplaats Huizen te schrijven. Tijdens het schrijfproces voelde mijn vader heel dichtbij en heb ik vele tranen gelachen en gehuild.

Waarom heb je het Huizer Schrijversgilde opgericht?

Het idee is ontstaan vanuit de samensterk-gedachte. Het plan om (aspirant) schrijvers bijeen te laten komen om ervaringen te delen, elkaar te inspireren en te motiveren groeide van een pilot uit tot het huidige Huizer Schrijversgilde. De eerste bijeenkomst werd bezocht door twaalf deelnemers en gedurende het seizoen groeide het aantal leden. Voor iedere bijeenkomst maak ik een agenda, plan in overleg de schrijfo opdracht en werk achteraf de notulen

'zonder veel na te denken je vingers over het toetsenbord'

uit. De opdracht voor de verhalenbundel presenteer ik tijdens de eerste bijeenkomst van het seizoen. Het hele proces van schrijven tot het moment dat de bestanden naar de drukker worden gestuurd is erg leuk om te doen en geeft heel veel voldoening, helemaal als je de trotse gezichten van de schrijvers ziet wanneer ze de definitieve versie in hun handen houden.

Waar haal je de inspiratie vandaan?

Een vraag die het meest gesteld wordt. Het idee springt op onver-

wachte momenten mijn gedachten in. Als het kan maak ik meteen een notitie en anders sla ik het in het speciale kamertje onder mijn hersenpan op. Soms ontschiet het me, of vind ik de notitie achteraf gezien toch niet boeiend genoeg om er op voort te borduren. Of ik begin enthousiast aan een ludiek idee en loop na verloop van tijd alsnog vast. Dan laat ik het geschrevene een poosje rusten om het net als kaas te laten rijpen. Ik eet overigens erg graag oude kaas...

Heb je schrijftips?

Jazeker.

Stream of consciousness. Ik vind het heerlijk om in een stream of consciousness te schrijven. Gewoon een onderwerp kiezen en zonder veel na te denken je vingers over het toetsenbord te laten vieren of je pen op het papier de vrije hand te geven gedurende een van tevoren vastgestelde tijd. Een goed voorbeeld hiervan is de schrijfo opdracht voorin de bundel *'De handen van...'* Hieruit is mijn korte verhaal *Spa* ontstaan.

Scrivener en focus. Het liefst schrijf ik in het programma Scrivener, zonder enige vorm van afleiding. Telefoon op stil en de mail ongeopend.

Emoties en tissues. Schroom niet om emoties te beschrijven. Als ik lees en schrijf, dan moet ik emoties voelen, ik moet erom kunnen lachen, huilen en alle andere emoties ervaren. Dit lees ik ook steeds terug in de recensies over mijn verhalen, blijkbaar is dit mijn sterkste schrijfkant.

Luister naar je pen

...en vind de zin tussen de regels...

Corrie Gramser – Helaas heb ik ze bij één van mijn verhuizingen weggegooid, de dagboeken die ik als kind bijhield. Zo jammer... Wel weet ik nog dat ze vooral gingen over wat ik die dag gedaan had. Zo anders dan hoe mijn dagboeken er nu uitzien. Sinds de cursus 'Luisteren naar je pen' brengt mijn pen mij steeds meer in contact met mijzelf. Al een aantal jaar leer ik ook anderen om al schrijvend de zin tussen de regels te ontdekken.

*"Volg je innerlijke stem, die zal je toespreken via je pen.
Geniet van alles wat er op je pad komt."
-Elles van Houtert (cursist)-*

Zo kwam het op mijn pad

Met een paar schrijfvriendinnen deed ik jaren geleden mee aan een schrijfworkshop van Natascha van 't Hooft. Na afloop begreep ik dat de schrijfoopdrachten gestoeld waren op de methode 'Luisteren naar je pen' van Shodo. Thuis ben ik het op gaan zoeken op internet en vanaf dat moment stond deze cursus op mijn verlanglijstje. Pas een paar jaar later heb ik daadwerkelijk de basiscursus gevolgd bij Christine de Vries, de grondlegster van 'Luisteren naar je pen'. Vanaf dat moment was ik verkocht. Intussen heb ik twee licenties gehaald om zowel de basis- als de vervolgcursus te mogen geven. Het blijft bijzonder om te zien wat het doet bij de deelnemers, om de verwondering te zien over wat er uit de eigen pen komt rollen.

Waar draait het om?

Het heerlijke van schrijven volgens 'Luisteren naar je pen' is dat je er aandacht mee geeft aan je eigen verhaal. De technieken lokken uit dat je luistert naar wat er op dat moment in je hoofd weerklinkt.

Je reageert op wat er bij je speelt, met soms een haakje naar het verleden. Door eerlijk te zijn in wat je vervolgens opschrijft, geef je jezelf de kans om beter in contact te komen met je gevoel, je mening, je gedachten.

Schrijven Zonder stuur Woorden borrelen op Schoonmaak voor de ziel Zalig

-cursist-

Schrijven met regels

Het schrijven wordt in gang gezet met allerlei creatieve schrijftechnieken, waardoor je heel speels wordt uitgelokt om bij jezelf te rade te gaan. Een aantal 'regels' en de ruimte om te kiezen voor luchtige onderwerpen zorgen ervoor dat je niet te ver gaat, zodat wat er uit je pen komt hanteerbaar blijft.

Door de eerlijkheid naar jezelf, met je eigen woorden, maak je het mogelijke terecht te komen bij wat anders onzichtbaar zou blijven. Het mooie daarbij is dat je met alles wat je in dagboek/journaal schrijft niemand kwetst. Dit geeft ruimte om alles uit te spreken.

"Thuiskomen, zo voelt deze manier van schrijven voor mij."

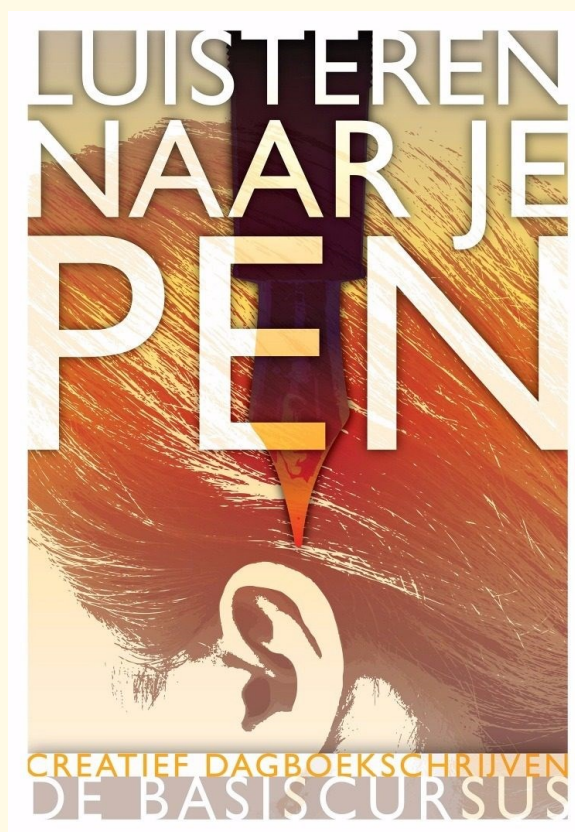
-Corrie-

Ook leren luisteren naar je pen?

Heeft mijn verhaal je geprikkeld en wil je deze manier van schrijven ook leren? Dat kan. Verspreid door heel Nederland worden er cursussen aangeboden, kijk maar eens op de [website SHODO van Christine de Vries](#).

Wil je er eerst aan proeven dan kan dat ook, tijdens één van de introductiewerkshops kun je het geheel vrijblijvend uitproberen.

Zelf geef ik de cursus in februari als weekend met overnachtingen in een mooie boerderij in Werkhoven. [Meer informatie](#)

Fragment uit 'Gevangen wind'

Boek van Janine van der Hulst-Veerman

Voorjaar 1910

Het was een mooie zondagavond. De ondergaande zon kleurde intens oranje. De krekels in het gras kirden massaal. Halmen wiegden op de wind. De graslucht prikkelde zijn zintuigen. Roodbonte koeien lagen in de wei te herkauwen, hun kaken gemoedelijk malend. Aan de bomen ontsproten frisse felgroene blaadjes.

Bouke hield het niet meer voor zich en pakte Femkjes hand.

'Wat doe je nou?' schrok Femkje. Haar blauwe ogen priemden in de zijne. Hij moest niet om de hete brij heen draaien. Geen mooie praatjes, zoals hij voor die andere meiden hield. Zonder inwijdingen.

Gewoon, recht door zee.

'Je bent lief.' Hij kuste haar. Zo op haar mond.

Femkje bloosde hevig, maar ze bleef hem strak aankijken. 'Want?' vroeg ze.

'Nou gewoon.'

'Gewoon?' Ze zette haar handen in haar zij.

Hij hoorde een plagerig toontje in haar stem. Dat pittige accentje. Het wakkerde hem aan. Hij deed een stap naar voren en legde zijn hand op haar rug. Hij trok haar naar zich toe. Zijn hart bonsde als een bezetene. Zijn vinger streek langs haar zachte wang. Hij bewonderde haar lieve gezicht omlijst door lange blonde lokken. Hij wist het zeker. Met haar wilde hij trouwen. Hij verwachtte dat ze tegen zou sputteren, dat ze met haar sterke armen zich los zou wurmen. Maar ze wurmde zich niet los. In plaats daarvan kneep ze zachtjes in zijn bovenarmen. Haar gezicht was opnieuw heel dichtbij. Hij las haar ogen. Ze zoenden opnieuw.

Ze was anders dan... Het moest gewoon zo zijn, toch?

Op de terugweg liepen ze hand in hand. Haar stem klonk opgewekt en ze vertelde honderduit.

In de vroege ochtend, toen de nevel de weilanden bedekte, vroeg hij het. De zon krabbelde voorzichtig boven de landerijen. Vage contouren van een kerktoren omringd met bomen tekenden zich af aan de horizon. Nevelbewolking kleurde steeds intenser oranje. De zon rees traag. De mysterieuze waas loste langzaam op. In de verte zag Bouke Abe aan komen lopen met twee pinken. Ze mochten voor het eerst in het weiland. De jonge koeien bokten onwennig over de weg. Abe stuurde ze met zachte dwang aan. Bouke leegde een emmer melk in de melkbus. Hij opende het hek naar het weiland om de koeien binnen te laten.

'Gaat ie goed, m'n jong?'

'Zeker, Abe.' Bouke zocht naar de juiste woorden voor zijn gewichtige vraag.

'Wat heb jij op je voorhoofd, m'n jong?'

Bouke veegde over zijn voorhoofd.

Abe lachte. 'Die diepe denkrimpel, veeg je niet zomaar weg.'

Bouke begreep, dat Abe hem doorhad.

'Wil je soms weg?' polste Abe.

Hoe kwam Abe daar nou bij? Hij had nooit iets in die richting gezegd.

'Welnee,' antwoordde Bouke. Hij nam zijn pet af en vroeg: 'Wat ik wil vragen: mag ik met je dochter trouwen?' En voegde er snel aan toe: 'Ik moet haar nog vragen, maar volgens mij wil ze wel.'

'Je weet mijn antwoord.'

'Je vindt het goed?'

'Zeker wel. Dat heb ik je toch gezegd? Maar weet jij het wel zeker?' Abe sabbelde aan een grasspriet. Waar doelde Abe op? Bouke vroeg maar niet door. Snel bezegelde hij Abe's goedkeuring met een hand: 'Ik weet het zeker.'

'Dan mag je me pa noemen,' zei Abe.

Die avond wandelden Bouke en Femkje over de hoger gelegen landweg tussen de weilanden. De stralende dag bracht een zwoele avond voort. De temperatuur voelde aangenaam. Koeien loeiden en zwaaiden met hun staarten de vliegen van hun logge lijf.

Bij het hek voor het weiland bleven ze staan. Femkje klom op het hek om erop te zitten. Bouke ging voor haar staan en keek naar haar op. Ze legde haar handen op zijn schouders.

'Ik heb een hele belangrijke vraag,' begon Bouke.

'Vertel?'

'Ik heb vandaag met je vader gesproken en hij vindt het goed.'

'Wat vindt hij goed?'

'Nou, ik overweeg om weg te gaan.'

Geamuseerd zag Bouke dat Femkjes gezicht betrok en hij vervolgde: 'Of jij moet per se willen dat ik blijf?'

'Waarom wil je weg. En ik dan?' In Femkjes stem klonk lichte paniek.

'Nou, ik kan wel blijven, maar...' Bouke deed net alsof hij in een enorme tweestrijd zat en trok zijn wenkbrauwen diep over zijn ogen.

'Maar, wat?' Femkjes stem klonk een octaaf hoger.

'Er is een probleem en alleen jij kunt die oplossen. Maar ja, dat moet je dan wel willen, natuurlijk.'

Op Femkjes gezicht verscheen een hoopvolle glimlach: 'Ik kan alle problemen oplossen.'

'Alle?' vroeg Bouke plagerig.

'Alle,' beaamde Femkje.

'Nou, het zit namelijk zo. Er is een vrouw in mijn leven gekomen. En nu zou ik graag met haar willen trouwen. Maar ja...'

De glimlach op Femkjes gezicht verdween, ze liet de schouders van Bouke los en sprong van het hek. Ze maakte aanstalten om weg te lopen.

Meer lezen? Gevangen Wind is te bestellen via de reguliere en online boekhandel. Liever een gesigneerd exemplaar? Bestel dan via www.lievehart.nl en geef in de 'bestelnotities' aan dat je het boek gesigneerd wilt hebben. Ben je in de buurt van Huizen NH? Je bent ook bij Janine thuis van harte welkom. Stuur daarvoor even een mailtje naar info@lievehart.nl

-OPROEP-

December 2018

Jaargang 7, nr 6

Schrijfglossy

Het laatste nummer van 2018 staat in het teken van de klant. Heb je dit jaar meegedaan met een activiteit van Zinexpres? **Stuur me dan een tekst** die je daar hebt geschreven. Vermeld svp bij welke activiteit dit was, zo mogelijk de datum en hoe je bij de tekst vermeld wilt worden (voor- en/of achternaam, initialen).

Lekker Schrijven

Schrijfoefeningen en -tips

Spannend schrijven

Ken je het spel 'black stories'? In dit spel draait het erom dat je als groep probeert te achterhalen wat er aan het drama op de kaart vooraf is gegaan. In het Schrijfcafé gebruik ik het spel op een andere manier. Doe je mee?

Lees de situatie op de kaart 'aftershave' en schrijf in tien minuten een kort spannend verhaal over wat jij denkt dat eraan vooraf is gegaan. Gebruik je fantasie!

Opsturen?

Als je het leuk vindt, stuur dan je verhaaltje naar zinexprez@gmail.com en maak kans op plaatsing in de volgende Schrijfglossy.

Op zoek naar een leuk cadeau voor de feestdagen? Er zijn meerdere versies van dit spel te koop, ook uitvoeringen voor kinderen. Dit jaar misschien maar geen aftershave cadeau doen...

Aftershave

De aftershave die de man van zijn vrouw had gekregen voor zijn verjaardag, kostte hem het leven.

Katers van mannen

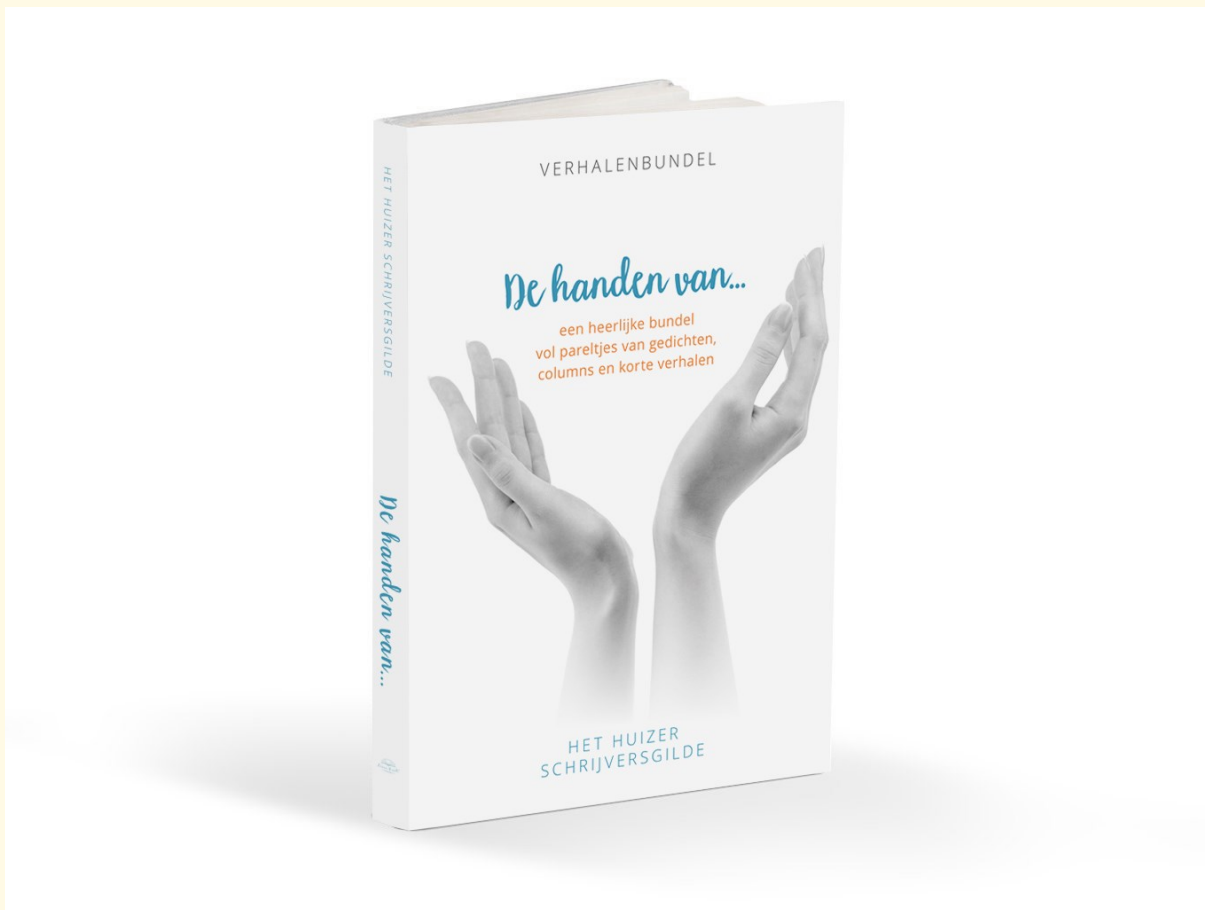
*Tot het uitkomen van mijn roman 'Katers van mannen' krijgen jullie in de Glossy regelmatig een voorproefje te lezen. Dit keer heb ik gekozen voor een **fragment uit hoofdstuk 'Thomas'**, waarin Loes gedumpt wordt. Het hebben van een jonge aanbieder brengt moderne manieren van het beëindigen van een relatie met zich mee. Veel leesplezier,
- Corrie -*

Loes had de kat Thomas op de dag dat hij naar binnen was geglipt meerdere keren buiten de deur gezet, telkens wist hij weer naar binnen te komen: via het slaapkamerraam dat ze altijd op een kiertje had staan, via de achterdeur toen ze iets in de klinko gooide en door de voordeur toen de postbode aanbeldde met een pakje. Als ze naar de keuken liep dan hobbelde hij achter haar aan en telkens als ze ergens ging zitten dan kroop hij bij haar op schoot. Hij was niet bij haar weg te slaan en eigenlijk vond Loes het wel gezellig. Op een gegeven moment was ze er met een kopje koffie speciaal voor gaan zitten, languit op de bank, met de kat uitgestrekt op haar benen, lekker met haar vingers kroelend door de rossige vacht. Haar telefoon lag naast haar en lichtte kort op: een sms van Thomas. Ze scrolde naar het bericht.

"Bedankt weer voor vannacht. Het was fijn, maar het was helaas de laatste keer. Ik heb iemand leren kennen waar ik mee verder wil, iemand van mijn eigen leeftijd. Sorry! Zal altijd van je houden. Au revoir, ma chéri, T"

Ze liet haar hand met de telefoon erin zakken. Er volgde geen huilbui of een andere vorm van drama: ze had al genoeg tranen om mannen vergoten. Ze hadden haar nooit geholpen al die tranen, maar het verdriet dat opwelde vanuit haar buik deed wel zeer; Thomas had haar leven op een aangename manier geschampt.

Advertentie

De handen van... is een heerlijke bundel vol pareltjes van gedichten, columns en verhalen. Maar liefst 19 gepassioneerde schrijvers van het Huizer Schrijversgilde hebben ieder een unieke bijdrage geschreven. Reis onder andere mee naar verre oorden, sprookjesland of vroeger tijden. Een fantastische verrassing om jezelf of iemand anders cadeau te doen.

“Het is voelbaar dat alle twintig bijdragen in deze bundel met liefde zijn geschreven.”
Mieke Wijnants op Miekewijnantsrecenseert.nl

“De verrassing is groot als je ontdekt dat het boek echt totaal verschillende verhalen bevat. De kwaliteit van de verhalen is goed met originele en creatieve resultaten.”
Marieke Schreers op Hebban.nl

“De bontheid van de verhalen charmeert mij enorm. Vaak heb ik gelachen, gegrijnsd, een traan weggepinkt of nét even nagedacht over mijn eigen lief, leed en leven.”
Chrisje Stultiens op Wereldgenieter.com

ISBN 9789082480344

Aantal pagina's: 136

Prijs: €15,95

Te koop in iedere online en fysieke boekhandel en via:

www.lievehart.nl

Agenda

Kijk voor meer informatie over onderstaande activiteiten op www.zinexpres.nl
Daar is nog veel meer leuks te vinden.

November 2018	Activiteiten
Dinsdag 6/11 14.30-16.30	Schrijfcafé Hilversum , bij Tiramisu , Koninginneweg 101 (gratis parkeren op eigen terrein)
Woens 21/11 14.00-16.00	Schrijfcafé Soest , bij Boekhandel Van de Ven, Soesterbergsestraat 54c in Soest
December 2018	Activiteiten
Zaterdag 1/12 10.00-12.00	Introductieworkshop ' Luisteren naar je pen ', H'sum
Dinsdag 4/12 14.30-16.30	Schrijfcafé Hilversum , bij Tiramisu , Koninginneweg 101 (gratis parkeren op eigen terrein)
Woens 19/12 14.00-16.00	Schrijfcafé Soest , bij Boekhandel Van de Ven, Soesterbergsestraat 54c in Soest
Donderdag 27/12	De nieuwe Schrijfglossy komt uit!
Januari 2019	Activiteiten
Dinsdag 8/1 14.30-16.30 (eenmalig op 2e dinsdag)	Schrijfcafé Hilversum , bij Tiramisu , Koninginneweg 101 (gratis parkeren op eigen terrein)
Dinsd 12/1 10.00-12.00	Introductieworkshop ' Luisteren naar je pen ', H'sum
Woensd 16/1 14.00-16.00	Schrijfcafé Soest , bij Boekhandel Van de Ven, Soesterbergsestraat 54c in Soest
Februari 2019	Activiteiten
Zaterdag 2/2 14.00-16.00	Introductieworkshop ' Luisteren naar je pen ', H'sum
Dinsdag 5/2 14.30-16.30	Schrijfcafé Hilversum , bij Tiramisu , Koninginneweg 101 (gratis parkeren op eigen terrein)
11 tot en met 14/2	Korte schrijfvakantie voor liefhebbers
15 tot en met 17/2	Driedaagse basiscursus 'Luisteren naar je pen' , in een prachtige boerderij in Werkhoven
Woens 20/2 14.00-16.00	Schrijfcafé Soest , bij Boekhandel Van de Ven, Soesterbergsestraat 54c in Soest

Licht in de duisternis

Gerrit liep het bos in. Hij hield van het bos met zijn geheimen. Hoeveel mensen had hij hier al begraven? Hij schopte tegen de bladeren die op de grond lagen, wat een ritselend geluid voortbracht. Modder kleefde aan zijn voetzolen en niet alleen modder. Drie bomen naar rechts, daar lag de eerste. Hij snoof de lucht op, alsof hij de lijkgeur daardoor kon proeven. Het wond hem op. Hij liep vijf minuten verder en daar lag de volgende. Hij herkende het aan het merkteken op de boom. Een hartje. Ja, hij had van haar gehouden. Zielsveel, zoveel dat hij haar niet los had kunnen laten. Nu had hij haar voor zichzelf. Nooit meer hoefde hij haar te delen. Net zoals al die anderen. Flarden mist zwierven door het bos. Het zou gauw donker worden. Hij hield van de schemering, waardoor alles wat eens scherp was, waziger en vager werd. Hij had moeite met wereld die zich aan hem vastkleefde. Die zwaar op hem drukte, daarom verkoos hij liever het dodenrijk. Niet dat hijzelf dood wilde. Nee, hij wilde geliefd worden en omringde zich met zijn geliefden. Zijn muzen.

Een tak kraakte. Hij keek om, maar zag in eerste instantie niets. Was het een hert geweest? Kraaak klonk het nog een keer. Links van hem, op zo'n twee meter afstand, rende een groot edelhert met grote sprongen de bosjes die verderop stonden in. Gerustgesteld stak hij zijn rechterhand in zijn zak en haalde er de roos en de kaars uit. Hij knielde bij de boom met het ingekerfde hartje, terwijl hij met zijn andere hand de lucifers uit zijn borstzakje diepte. Hij legde de roos en kaars op het mos neer en streek een lucifer langs het doosje waardoor het vlam vatte. Zijn hoofd wierp hij achter in zijn nek om de lucht op te snuiven. Maar deze keer rook deze anders dan anders. Benzine, rook hij nou benzine? Vlak voordat hij vlamvatte zag hij haar. De enige die ooit aan hem ontsnapt was.

[Ibolya Moor](#) - 6 november 2018

Deze tekst is geschreven bij [Schrijfcafé Hilversum](#) tijdens het thema 'spannend schrijven'. De opdracht was om in 10 minuten een tekst te schrijven waarmee de volgende eindsituatie verklaard werd: Nadat een man een lucifer had aangestoken stierf hij en hoefde niet eens begraven te worden. (Een 2e spannende schrijfopdracht is te vinden op blz. 11)